

Το Αρχιεπισκοπικό ζήτημα (1900-1910) ως έκφραση του Ενωτικού Κινήματος: Η Βρετανική Θεώρηση (μέρος 5ο)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Χριστόφορου Κωνσταντινίδη

Οι ανησυχίες όμως για παρεμβατισμό στο ζήτημα δεν ήταν αβάσιμες: Ένα μήνα προηγουμένως, το Δεκέμβριο του 1900, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντίνος Ε΄ είχε τηλεγραφήσει στην Σύνοδο την πρόθεσή του να στείλει μια κυπριακή αντιπροσωπεία στην Κύπρο με σκοπό να διευθετηθεί το πρόβλημα της διαδοχής[102]. Η αντίδραση του Μητροπολίτη Κυρηνείας, προεδρεύοντος της Συνόδου, ήταν να απορρίψει αμέσως την έλευση τέτοιας αντιπροσωπείας στο νησί. Δεν ήταν όμως ο Επίσκοπος Κυρηνείας ο μοναδικός που είχε ενστάσεις στην αποστολή τέτοιας αντιπροσωπείας από τους πατριάρχες· οι Βρετανοί είχαν επίσης τους δικούς τους λόγους να αντιδρούν[103]. Πράγματι, ήδη από την πρωτοχρονιά του 1900, ο Μέγας Αρμοστής είχε υποδείξει ρητά πως οι διοικητικές αρχές στην Κύπρο δεν θα έπρεπε να «αναγνωρίσουν με κανένα τρόπο την αποστολή του Πατριάρχη και ότι η παρουσία της στο νησί στην παρούσα κατάσταση θα οδηγούσε πιθανότατα σε ταραχές»[104]. [\(περισσότερα...\)](#)